

DOMAČI PRIJATELJ
ZOFKA KVEDER-JELOVŠEK.

Zagreb, dne 7. 10 08

Ms 1113

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

66, 361

Velečeni gospod!

Prav ita me veseli,
da morem čestitati novemu talentu.
Velik plemenit žel ne morem uvesti
in in različnih vzrokov tudi čitice ne.
Ali čisto pošljete lahko nam drugam.
Kotovo vam jo radi vrnete.

Pozdravite mi loškopotske
kraje. Tabor in vse hribe naskoli.
Najraje imam tisti kraj it velik kra-
je, kar sem jih videla. Prvi in drugi
kraj je ali jaz se ga rada spominjam.
- In vendar živeti tam bi ne mogla več.
Pred očetovo smrtjo sem bila tam in bil mi
je vse tečno in tuje. Moja mati je vedela
tako nestyčna, da bi mislim lahko stori-
la najkrajši gočin v imenu vere. - Mi
sem navajena več na deželni kraj.

starejših ljudi. Kaj torej ni ničesar
drugega na cesti. Brnila izprava naj-
večja nasprotstva, onika dovoljuje tudi
drugim ljudem lastno sodbo in svobod-
no mišljenje.

Kam pojdeš v jeseni? - Priporo-
čala bi Kam Prago. Kuzgo ne se
navihte, kakor v Beču ali Gradcu.
V tujih mestih počete ste tuje in
ne profitirate razum svojih strokov-
nih studij, skoro ničesar od kul-
turnega življenja inteligentnih
krogov. V Pragi se navihte vsega.
Če bi so praktični, klavir in še ne
zablihamo od njih preveč dejanske
slovarsko - bratske ljubezni idealni
ljudje, od katerih se učimo na vsak
korak vseh možnih stvari, ki so
potrebne nam najbolj.

Večelilo bi me, če bi mi pisali
malo obširnejše. Ticer imam zelo
množico dela: odgajam otroke, živali,
gospodinjim, pišem. — Ampak zaradi
tega ste vseeno lahko uverjeni, da
me zanima vaša stremiljenja
kulturno-gospodarskega, slovenskega in
da gojim za vsakega takega pot-
nika k napredni najodkritost-
nejši simpatiji.

Pozdravljen Vaš odkritostni

Gojka Jelovšek